

1.UVOD

Otrovanja ili intoksikacije su patološka stanja nastala kao posljedice djelovanja otrovnih materija na organizam (1) . Danas se sve više susrećemo sa različitim materijama kao što su savremeni proizvodi hemije, životinjski otrovi i otrovne biljke koji mogu dovesti do otrovanja u dječijem dobu.

U pojedinim vremenskim razdobljima nastaju promjene u učestalosti pojedinih vrsta trovanja u djece. Razlozi koji dovode do trovanja u dječijem dobu su različiti, a među najvažnijim su nedovoljna opšta i zdravstvena prosvjećenost odraslih i slab rad na primjeni preventivnih mjera. Iako djeca već u obdaništu moraju naučiti da opasne situacije ne vrebaju samo na ulici nego i u vlastitom domu, većina autora navodi da je najčešće mjesto trovanja domaćinstvo.

Akutno trovanje u dječijem dobu uvijek je urgentno stanje bez obzira na ispoljenost simptoma i znakova (latentni period!). To je ujedno afekcija sa najvećom reverzibilnošću tj. sa najvećom mogućnošću izliječenja, uz primjenu pravovremenih i odgovarajućih mjera liječenja na svim etapama zbrinjavanja otrovanog bolesnika. Cilj ovog rada je da se analizom socijalnomedicinskih aspekata zadesnih trovanja upozori na akutnost ove patologije.

Otrovanja mogu nastati kao posljedica akutne, subakutne i hronične izloženosti otrovnoj materiji, a prema načinu događanja dijele se na namjerna (suicid, homicid i otrovanja bojnim otrovima), nenamjerna (akcidentalna, jatrogena i industrijska) i nasilna, odnosno kriminalna.

U dječijem dobu uglavnom se dešavaju akutna akcidentalna otrovanja. Međutim, ne treba zaboraviti da su i djeca često izložena subakutnom i hroničnom djelovanju otrova, kao niti činjenicu da se i drugi načini otrovanja dešavaju u ovoj životnoj dobi.